

Comentariul operei O scrisoare pierduta de I.L. Caragiale - partea a opta

In politica desi isi organizeaza sustinatorii, si ei frustrati, intr-un "grup tanar, inteligent, independent", accesul sau la putere este limitat, pentru ca se confrunta cu un sistem deja statornicit, solid, intemeiat pe compromisuri si aliante durabile. Singura sa sansa este subminarea credibilitatii acestui sistem si Catavencu dispune de o arma redutabila informatia.

Desi foarte dotat pentru spectacolul politic, Nae Catavencu stie ca nu vointa alegatorilor este determinanta in competitia electorala si, prin urmare, incearca sa obtina prin santaj, sprijinul lui Trahanache: "Ma prinz cu d-voastra - il aude Pristanda spunandu-le sustinatorilor sai, inainte de declansarea actiunii propriu-zise a piesei - ca o sa voteze cu noi cine cu gandul nu ganditi, unul pe care conteaza bampirul/..., ca pe Dumnezeu... si cand l-om avea pe ala, i-avem pe toti".

In acest plan, si nu in cel al confruntarii de programe, se realizeaza intriga piesei, izvorata ca si in comediografia clasica dintr-un imbroglio (incurcatura, dereglarea unui echilibru anterior).

Cetateanul turmentat gaseste o scrisoare a lui Tipatescu adresata Zoei si, in virtutea fostei sale ocupatii de factor postal, vrea sa o restituie destinatarului, nu inainte insa de a o citi el insusi. Catavencu il surprinde buchisind-o la lumina felinarului si, dupa ce il imbata bine ii sustrage scrisoarea Intrat prin fraudă in posesia ei, Catavencu o transforma in arma politica amenintand ca daca nu va fi propus pe lista electorala a partidului de guvernământ, o va face publica distrugand astfel masca onorabilitatii mai-marilor judetului. Reactiile celor santajati sunt diferite.

Tipatescu, vanitos, coleric, inflexibil il pune pe Pristanda sa-l aresteze pe Catavencu, sa-i perchezitioneze locuinta si sediul "Racnetul Carpatilor", fara nici un rezultat insa Tipatescu are o notiune cavalerieasca de onoare si, asa cum in romanele de capa si spada indragostitii se dueleaza pentru o ofensa adusa iubitei, sare sa-l loveasca pe Catavencu.

Nu aceasta este insa solutia in lumea eroilor lui Caragiale, pentru ca prefectul nu face decat sa-i furnizeze adversarului sau titlul unui articol de scandal: "Sariti! Ma omoara vampirul! prefectulasasin! ajutor!". Mai inteleapta este Zoe, care e dispusa sa accepte compromisul. Ii reproseaza lui Tipatescu, la fel ca in dramele bulevardiere, orgoliul nesabuit "Daca ambitia ta, daca nimicurile tale politice le pui mai presus de rusinea mea, de viata mea, lasa-ma! Sa mor...".

Tipatescu si Zoe percep pericolul in mod diferit. Prefectul nu vrea sa-si tradeze principiile acceptand santajul. Atacat si de vechii lui aliati, detesta urbea in care a acceptat la staruinta Zoei, sa ramana cu ani in urma, si are tendinte centrifuge, este adevarat timid exprimate. Izbucnirea iminenta a scandalului ar putea sa-i serveasca drept pretext de a evada din aceasta lume meschina si obositoare ("ce lume! ce lume!").

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

Dimpotriva Zoei i se pare absurda ideea lui Tipatescu de a fugi in lume: "Esti nebun? dar Zaharia? dar pozitia ta? dar scandalul si mai mare care s-ar aprinde pe urmele noastre?". Necunoscutul o sperie la fel ca si scandalul si nu-si doreste altceva decat sa mentina aparenta de onorabilitate a unei legaturi de stabilitate cvasimatrimoniala. Desi joaca o scena melodramatica, amenintand cu sinuciderea, Zoe nu se lasa coplecita pentru ca situatia nu i se pare deloc insolubila. Rezolvarea este la indemana -sustinerea candidaturii lui Catavencu- , pentru ca nu acesta ii apare ca adevaratul adversar, ci incapatanarea lui Tipatescu: "M-ai adus la moarte, si ma poti scapa, si ma lasi sa mor...".